

2020. december 25.

Nyíregyháza

Online istentisztelet (karácsony 1. napja)

Cím: Az elveszített, de „megtalálható” ünnep

(1. dia) „¹⁴Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal. ¹⁵János bizonyoságot tett róla, és azt hirdette: Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én. ¹⁶Mi pedig valamenynyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. ¹⁷Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jött el. ¹⁸Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.” Jn 1,14-18

Szeretett ünneplő Gyülekezet!
Drága Testvérek!

Egy igazán különleges karácsonyi istentiszteleten lehetünk ma úgy együtt, – amely a Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet történelmében emberemlékezet óta még soha nem fordult elő –, hogy nincsen gyülekezet. Pedig ilyenkor, karácsony 1. napján 2-3000 ember is itt ül az evangélikus templomban. Felcsendül a hangszerek királynője, az orgona, harsányan éneklük az emberek

az ünnepi énekeket, tekintetek ezrei szegeződnek az oltár előtt szolgálatot végző lelkipásztorra és az istentisztelet csúcspontjaként hallgatják az igehirdetést, Isten drága Igéjét, mely a gyönyörű szószékről hangozhat. Ezek az ünnepi pillanatok ezen a karácsonyon elmaradnak. Ennek oka egyrészt a súlyos járványügyi helyzet, másik oka, **(2. dia)** hogy az evangélikus templom belső munkálatai még nem készültek el. Ezért meg kell elégednünk az-
zal a ténnyel, hogy online közvetítjük az istentiszteletet a gyülekezeti teremből. A hangszerek királynője helyett egy egyszerű harmónium szólal meg, a harsányan éneklő tömeg helyett a szol-
gálattevők énekelnek, tekintetek ezrei helyett néhány szempár sze-
geződik reám és farkasszemet kell néznem egy személytelen ka-
merával, ami mögött reménység szerint, ha nem is emberek ezrei,
de százai hallgatják az istentiszteletet. Nem a hideg templomban
fagyoskodnak az emberek, hanem az otthon melegében töltik ezt
a délelőttöt, az ünnepi ebéd illata járja át a kanapén ülő gyüleke-
zetet és tekintetek százai nézik a televíziót vagy a monitort. Kü-

lönleges, személytelen ez az istentisztelet és beárnyékolja ünne-
pünket ez a helyzet. Személytelennek és ünneptelennek tűnek
ezek a napok.

De semmit sem változtat, még ez a szomorú helyzet sem
azon a csodálatos örömteli üzeneten, hogy Jézus Krisztus földre
jövetelét ünnepelhetjük. Az ünnepet és az örömet nem az hatá-
rozza meg, hogy esetleg tele van a templom, hanem az a tény,
hogy van mit, azaz van Kit ünnepelnünk. A helyszín, a körülmény
mondhatni, teljesen mindegy, mert nem az ünneplők, a helyszín, a
körülmény a fontos, hanem az Ünnepe! Mi pedig Jézus Krisztus-
nak örülünk, Ő az Ünnepe, Ő érte vagyunk hálásak és Őt ünne-
peljük. Ha szerényebb körülmények között is, de Ő van az ünne-
pünk középpontjában, hiszen Ő ad értelmet az ünnepünknek! Az
istentisztelet elején ki lett vetítve egy szöveg, amely azt gondo-
lom, éppen az ünnep lényegét, mélységét fejezi ki. **(3. dia)** „*Nem
az volt a nagy hír, hogy ember járt a Holdon, hanem az, hogy Isten
járt a Földön.*” Erről szól az imént felolvasott Igénk, amit János

fogalmazott meg az evangéliumban. „**Az Ige testté lett, között-
tünk lakozott...**”. Mi öltött testet? Mi lett testté? Az Ige. Ez az
Ige pedig több mint egy definíció, egy meghatározás, **(4. dia)** amit
nyelvtanból tanultuk: „cselekvést, történést, létezést kifejező szó.”

(5. dia) Isten a kezdetek kezdetén alkotott, Szavával megte-
remtett mindent. Megteremtette az életet. Ebben az életben benne
volt az állat – és növényvilág, a természet, az élet feltételei, a fizi-
kai, matematikai, kémiai, lelki törvények és természetesen az em-
ber is. Minden! Aztán tudjuk, hogy a bűneshetével, az Istennel szem-
beni engedetlenséggel, az Isten elleni lázadással az emberi élet és
minden, ami körül veszi, velejéig megromlott. Aztán évezredekkel
később a teremtő szó, **(5/a dia)** az Ige testet öltött Jézus Krisztus-
ban, aki azért jött, hogy helyreállítson mindent, illetve a helyreál-
lításnak minden lehetőségét megteremtse! Ahogy a kezdetek kez-
detén életet teremtett, évezredekkel később (is) azért jött, hogy
életet teremtsen! Az Isten és az ember között újra élet, élő kapcso-
lat legyen, megteremtse ezt az élő kapcsolatot. Isten az élet Ura,
és Szava életet teremtő hatalom! Jézus Krisztusban, az Ő testet

öltésében az élet jött közénk és szava, halála életet teremtő erő.
(5/b dia) Ahogy a teremtésben Isten szava által Élet jött létre, Jézus Krisztus megjelenésében is az Élet jelent meg.

(6. dia) Hogy megértsük, pontosan mit és miért ünnepelünk, mert valljuk meg őszintén annyira felgyorsult körülöttünk a világ, a hangsúlyok olyan mértékben eltolódtak, hogy az emberek éppen az ünnep lényegét, tartalmát, üzenetét veszítették el. A sok-sok csillogás, a drágábbnál drágább ajándékok, a roskadásig megterített asztal, a feszült, idegőrlő vásárlók és vásárlások, a külsőség, a felgyorsult élet mind-mind elvonta figyelmünket a lényegről, az ünnepünk tárgyáról. Már nem a tartalom, hanem a külsőség a fontos. Nem az ünnep üzenetére, az ünnep minőségére, hanem milyenségére került a hangsúly. **(6/a dia)** Elveszítette az ember a karácsonyi ünnep üzenetét, minőségét. Talán ez az egész helyzet, **(7. dia)** amibe engedett Isten 2020-ban, arra szeretne bennünket segíteni, hogy átértékeljük dolgokat, átértékeljük az ünnepünket, kapcsolatainkat, az egész életünket! Isten ebben a próbatételben fel szeretné rázni a modern, „felvilágosult” embert, szembesíteni

szeretné törekvésével, sebezhetőségével és azzal, mennyire nincsen a helyén az egész élete, minden ünnepe.

Ezért hangzik a felszólítás, a kérdés, a szembesítés! **(8. dia)** Ember! Mit ünnepepsz? Mi/Ki áll ünneped középpontjában? Mi körül forogsz és mi körül forog az ünneped? És hogy ezt megértsük, helyesen kell látnunk, hogy mit és miért ünnepelünk, hogy visszanyerjük karácsony ünnepét, az ünnep lényegét!

Hogy lássuk, mennyire szomorú a helyzet, a KSH tavalyi statisztikai felmérése mutat rá, s különösen egy adatra érdemes nézni. **(9. dia)** A válaszadók 33 %-a érzi, hogy az ünnep lényege miatt elmegegy gyülekezetbe karácsonykor.

Egy másik statisztika **(10. dia)**, ezt csak az érdekesség kedvéért, hogy a tavalyi esztendőben régióként ennyit költöttek a háztartásokban ajándékokra. Vámos György szerint a tavalyi év rekordnak számított, minden eddiginél többet költöttek Magyarországon az emberek, kb. 1 200 milliárd Ft-ot a karácsonyi időszakban. Csak viszonyítás képen, az idej esztendőben várhatóan 630 milliárd dollárt, azaz 195 500 milliárd Ft-ot költenek az USA-ban

a karácsonyi időszakban. Ezek a statisztikai adatok is jól mutatják, hogy a hangsúly nagyon eltolódott, a hangsúly nagyon másra helyeződött! Éppen ezt látva mára kijelenthetjük, **(11. dia)** hogy nem karácsony (Jézus születése) ünnepére, hanem a „hangsúlyeltolódás” ünnepére készülnek az emberek!

A történelemben már sokszor próbálkoztak azzal, hogy a karácsonyt eltöröljék. Utána néztem, hogy az elmúlt évtizedekben, évszázadokban milyen elnevezéseket adtak a karácsonyi ünnepnek? **(12. dia)**

- „Kutyánap” (francia forradalom idején)¹
- „Társadalmi esemény”
- „Néphagyományokon alapuló” ünnep
- „Fenyő” ünnep
- „Szeretet” ünnepe

A történelem folyamán mindig voltak erők, hatalmak, emberek, akik el akarták törölni az ünnepet, vagy ha már erre nem volt

¹ <https://zoom.hu/hir/2018/12/26/boldog-fenyounnepet-kutyಾನapot-es-nadaratast-volt-ami-kor-megprobáltak-eltörölni-a-karácsonyt/>

módjuk a társadalmi elégedetlenség miatt, akkor legalább átnevezni, az ünnep lényegét, középpontját elfeledtetni, kiiktatni. Most is van egy ilyen törekvés Európa „ideológia gyárában”, vagy több országban is. A Sátán mindig azzal a céllal és igénnyel lépett fel, hogy el akarta tulajdonítani az ünnepet, el akarta vonni a figyelmet a lényegről, és most is arra törekszik, hogy azt a hangsúlyeltolódást folyamatosan fenntartsa. Ahogy a kommunizmusban azt mondta pl. Fidel Castro **(13. dia)**: „*Meg szerettem volna óvni a cukornád aratáson tevékenykedő dolgozókat, hogy a karácsony ne vonja el a figyelmüket a munkától.*” Korunkban sincsen ez másképpen, csak másképpen szeretnék elvonni a figyelmünket, ezért ki lehet egészíteni ezt a „listát” **(14. dia)** a „hangsúlyeltolódás” ünnepével.

Láthatjuk, hogy az elmúlt évtizedekben, évszázadban milyen törekvések voltak, de éppen ezért fontos újra és újra tisztázni, **(15. dia)** hogy mi történt ezekben a napokban, mire is emlékezünk, mit/Kit ünnepelünk és mi/Ki van ünnepünk középpontjában?

Amire egyértelmű és világos választ adhatunk, hogy Jézus Krisztust ünnepeljük, azt, hogy ebben a világban bele született, emberré lett, közöttünk élt. Mi volt jövetelének célja? Miért, milyen okból született ebbe a világba? Egy történelmi idővonalra tekintve érthetjük ezt meg, illetve érthetjük meg Jézus Krisztus, az ember és az ünnep összefüggését. **(16. dia)**

Két, illetve három korszakra lehet osztani a világtörténelmet. **(16/a dia)** Az első korszak volt, amikor „Kezdetben”, a kezdetek kezdetén Isten megteremtette ezt a világot és mindent, ami benne van. Benne az embert, akivel tökéletes, harmonikus kapcsolata volt, s ez a tökéletes és harmonikus kapcsolat megvolt az a másik emberrel is. Tehát vertikális és horizontális irányban is tökéletes volt minden. Ez volt az „Istennel való teljes közösségi élet” korszaka. **(16/b dia)** Aztán sajnos az ember fellázadt Istennel szemben, engedetlen lett, s azt mondta, hogy „*nekem ne Isten mondja meg, mi a jó és mi a rossz, majd én eldöntöm*”, és ezzel az Istennel való teljes közösségi élet megszűnt. Kiszakadt az Istennel való kö-

zösségből és engedetlenségben folytatta az életét. A bűnessel tehát megkezdődött az „*Isten nélküli engedetlen élet korszaka*”. Ennek a mai napig látjuk a jeleit az életünkben! Ennek az engedetlenségnek, a bűnnek lett a következménye, „zsoldja” – ahogy Pál írja a római levélben – a halál.

Aztán a világtörténelem egy pontján, amikor eljött az idők teljessége, Isten úgy látta – ahogy ezt megígérte a bűneset után azonnal („¹⁵**Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony között, a te utódod és az ő utódja között: ő a fejedet tapossa, te pedig a sarkát mardosod.**” I Móz 3,15) –, **(16/c dia)** hogy elküldi egyszülött Fiát, Jézus Krisztust, testté lett az Ige és közöttünk lakozott. Az Ő jövetelének célja, hogy helyreállítsa azt a közösséget, ami megszakadt, megszűnt Isten és ember között. Jézus Krisztus születésének célja a halál és a feltámadás volt. És itt érünk el ahhoz a ponthoz, mely ünnepünk lényege, középpontja, súlypontja. Ezt a súlypontot veszítettük el! Az ünnepben ezt nem látja a ma embere. Hogy Jézus Krisztus ezt a korszakot jött megtörni!

Az Ő születésének és halálának összefüggésében láthatjuk, **(16/dia)** hogy elkészítette az „Istennel való közösségi élet lehetőségét”. Születésében földre jött, testet öltött a Megváltó, halálában elkészítette a bűnbocsánatot, hiszen bűneinknek minden büntetését elszenvedte, amiért nekem kellett volna szenvednem, bűnhődnöm, azt Ő elszenvedte helyettem, és feltámadásában pedig elkészítette az üdvösséget, az örök életet, s mindazok, akik hisznek a Fiúban, azoknak örök életük van!

A felolvasott Igénk éppen erről beszél! Jézus Krisztus törte meg a bűn és a halál hatalmát, törte meg azt a korszakot, amiben élünk. Ezért írja János **(17. dia)**: „¹⁶**Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre.** ¹⁷**Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jött el.**” Ezért az ember két uralom alatt élhet. Akik Jézus Krisztus nélkül élnek, nélküle ünnepelnek, nem része Jézus az életüknek, **(17/a dia)** ők a törvény alatt élnek. Akik elfogadták Jézus Krisztust, behívták életükbe, felismerték bűneiket és megvallották – ezt nevezi a Szentírás megtérésnek – és Szentlelke újjászülte

őket, azaz új szívet, új életet, új természetet kaptak és elfogadták Jézus Krisztus megváltói munkájában a kegyelmet, azok már nem a törvény uralma, hanem a kegyelem uralma alatt élnek!

Ezért sorsdöntő, hogy mit jelent neked ez az ünnep és ezért nem mindegy, hogy mire helyezed a hangsúlyt ebben az ünnepben. Mert itt nem egyszerűen az a tét, hogy mi van a fa alatt, milyen menü készült az ünnepekben, hanem itt az a tét, hogy ki neked az, aki testté lett és az a tét, hogy a törvény vagy a kegyelem alatt éled-e az életedet?! Ezen az ünnepen még nem késő elgondolkodni, választ adni erre a kérdésre!

(18. dia) Az elmúlt órákban sok-sok ajándékot adtunk és kaptunk reménység szerint, de ezen az ünnepen (is) Isten Jézust Krisztust adta ajándékba neked és nekem, mindannyiunknak, hogy mindannyian megajándékozottak legyünk. A kérdés ezen az ünnepen, elfogadod-e, „kibontod-e” az igazi karácsonyi ajándékot, amit Isten szánt, készített neked, hogy megváltozzon egész életed. Honnan tudom? **(19. dia)** Jézus azt mondta: „¹⁶**Mert úgy**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

**szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz
őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn 3,16.**

Azért tette ezt, hogy ne csak néhány ünnepi órád legyen,
hanem egész életed ünnepbe öltözzön! Így kerület középpontba
ezen az ünnepen Jézus Krisztus!

Ámen!